

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Kyper, sæt mig Vinen frem -

Citation: Drachmann, Holger: "Kyper, sæt mig Vinen frem -", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 257. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56247/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

En falder i Krig,	Humpe om ved Krykkestok,
En fældes af Sot,	Ryggen krum som Hjul paa Rok,
En fryser ihjel paa en Landevej:	Af de Løjer fik Du nok,
I Dag er det mig, i Morgen Dig —	Om det evigt vared!
Alle saa gaar vi rabundus.	At falde i Krig,
	At fældes af Sot,
Ejed Du de vises Sten,	Det bliver vel et, jeg frygter det ej:
Dog til sidst Du døde;	I Dag er det Dig og i Morgen mig —
Selv med Jernets Marv i Ben,	Alle saa gaar vi rabundus.
Benene blir bløde.	

KYPER, SÆT MIG VINEN FREM PAA BORDET!

Kyper, sæt mig Vinen frem paa Bordet!
 Kunderne? — naa, de er alle væk ...
 Sæt mig Flasken frem, men ikke den, som
 Har en Lugt af Svovl og Smag af Blæk.

Kyper, sæt mig Vinen frem paa Bordet,
 Den fra atten Hundred og halvfjers,
 Den, hvorom jeg gerne kunde gøre
 Mer end atten Hundred gode Vers.

Mine Kunder? — ja hvor er de henne?
 Mine Penge — de er svunden ind.
 Kunder — Penge: Pokker har dem taget;
 Men jeg har Kulør endnu om Kind.

Endnu Livets Rose for mig blomstrer
 Som den aander op i Sommerluft,
 Endnu andagtsfuld dens Blad jeg kysser,
 Endnu fryder mig dens skære Duft.

Hvorfor jeg er frisk og end i Live? —
 Ja den Ting jeg nemt forklare kan:
 Jeg har stundom drukket gode Vine
 — Sjældent eller aldrig drukket Vand.

Denne By har haft de gode Tider,
 Men den har ej brugt dem med Forstand;
 Den har lagret mangan ødel Drue,
 Men den har forsmået sit Drikkevand.